

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122372058
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6122372058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobcu A. B. C., D., E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, H. C., zast. JUDr. Andrejom Garom, so sídlom Štefánikova 14, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 30 850 436 proti žalovanej A. C., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX H., zast. SOUKENÍK – ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava IČO: 36 862 711 o náhradu škody 104,60 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 104,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 104,60 eur od 2.8.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104,60 eur od 30.7.2020 do 1.8.2022 z a s t a v u j e .

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobným návrhom domáhal o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi istinu 104,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104,60 eur od 30.7.2020 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením. Uplatnil aj trovy konania. Žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že si uplatňuje voči žalovanej nárok na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého dieťaťa a späť. Ďalej uviedol, že žalobca a žalovaná vedú konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, vedené na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18P/54/2019 a konanie o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, vedené na Okresnom súde Bratislava IV., sp. zn.: 13P/91/2019. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 1.7.2020 č. k. 18P/54/2019 upravil styk žalobcu s maloletým počas letných prázdnin v roku 2020 tak, že žalobca je oprávnený stretávať sa s maloletým odo dňa 27.7.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 2.8.2020 do 17 hod. a odo dňa 24.8.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 30.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že si žalobca prevezme maloletého od žalovanej v určený čas v mieste bydliska maloletého dieťaťa a žalovanej po skončení styku dieťa odovzdá v mieste bydliska maloletého dieťaťa. V prípade, že sa styk žalobcu s maloletým neuskutoční súdom v určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane dieťaťa, žalovaná je povinná umožniť žalobcovi styk s maloletým v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne. Žalovaná vykonateľné súdne rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje, sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi zmarila do dnešného dňa viac než 60 stykov žalobcu s maloletým. Žalovaná opakovane nereaguje na SMS správy žalobcu, ohľadom maloletého nekomunikuje, ani neposkytuje základné informácie o maloletom žalobcovi. Žalovaná si

kladie vlastné podmienky pre styk žalobcu s dieťaťom a vytvára obštrukcie, ktorými sa snaží mylne vyvolávať dojem, že ona je síce ochotná dodržiavať súdne rozhodnutie, ale podľa tvrdení žalovanej to údajné objektívne prekážky na strane dieťaťa neumožňujú. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia šiel dňa 29.7.2020 prevziať maloletého a za účelom tohto stretnutia pricestoval z miesta bydliska. Po príchode žalobca upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, čo sa zaobišlo bez akejkoľvek odozvy žalovanej. Žalobca si všimol, že auto žalovanej sa nenachádza pred domom a privolať hliadku príslušníkov policajného zboru, ktorej takisto nikto v dome neotvoril. Žalovaná naďalej počas celého dňa žalobcovi na SMS správy nereagovala. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody, za ktorej vznik zodpovedá žalovaná v dôsledku vyššie uvedeného konania a ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť. Žalovaná neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákona, lebo každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, čím vedome spôsobila škodu žalovanému (správne malo byť žalobcovi), nakoľko jej zámer zmariť styk žalobcu s maloletým a spôsobiť mu tak zbytočne vynaložené náklady bol vopred daný. Žalovaná je povinná predchádzať vzniku škody a omisívne konanie má taktiež za následok vznik škody. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 22.12.1987 sp. zn. 1 Cz 63/87, judikatúra označená pod R 12/1990, v zmysle ktorej „Rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému z rodičov v dôsledku zmarenia styku s dieťaťom aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke (napr. o ochorení dieťaťa) brániacej uskutočneniu styku s maloletým na určitý čas.“ Ďalej poukázal na § 420 ods. 1 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Citoval rozhodnutie Krajského súdu Košice - okolie zo dňa 20.8.2020 sp. zn. 2Co/9/2020 v obdobnej veci, v ktorom rozsudku sa konštatuje: „Ak je rodičovi zverené dieťa do osobnej starostlivosti a je jeho povinnosťou strpieť právo druhého rodiča na realizáciu styku s dieťaťom, a zároveň je povinný dieťa na takýto styk riadne pripraviť. Rodič zodpovedá druhému rodičovi za škodu, ktorá mu nerealizáciou (zmarením) styku vznikla. Pôjde najmä o vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska dieťaťa a späť a podobne“. Ďalej uviedol, že príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by žalovaná rešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a umožnila žalobcovi bez obštrukcií styk žalobcu s maloletým, prípadne včas, riadne a náležite upovedomila žalobcu o objektívnej prekážke zakladajúci predpoklad nemožnosti uskutočniť styk, nevynaložil by žalobca náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť zbytočne a ku škode by nedošlo, nakoľko jediný účel cesty žalobcu bol práve styk s maloletým v zmysle rozhodnutia. Tiež poukázal na ďalší rozsudok a judikatúru, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.9.2003 sp. zn. 25 Cdo 2289/2002, z ktorého vyplýva, „Pokiaľ rodičovi dieťaťa vzniknú zbytočné náklady v dôsledku toho, že rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zmariť styk rodiča s dieťaťom upravený súdnym rozhodnutím alebo dohodou rodičov, jedná sa o jeho, či jej všeobecnú zodpovednosť za škodu založenú na princípe prezumovaného zavinenia. Ide o zodpovednosť za priame porušenie právnej povinnosti, ktoré pre rodičov vyplýva zo súdneho rozhodnutia, príp. z dohody rodičov o styku s dieťaťom“.

Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR 1 Cz 24/89, v ktorom súd konštatoval, že „Žalovaná vo viacerých prípadoch zmariť styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu. Za účelom realizácie týchto neuskutočnených stretnutí žalobca vykonal bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty. Zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda“. Uviedol, že žalovaná je zodpovedná za vznik škody, ktorá vznikla žalobcovi, ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť. Táto cesta žalobcu z miesta bydliska - Staré Grunty 3546/7A, Bratislava do miesta styku - Kultúrne centrum H., I. J. XX a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, t. j. z Bratislavy do Bojníc 186 km a z Bojníc do Bratislavy 186 km. V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s ustanovením § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. - o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 71,80 eur a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 32,80 eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných látok uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu v týždni od 27.7.2020 do 2.8.2020). Pre vyčíslenie nároku na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch na cestu za účelom realizácie styku zákon č. 283/2004 Z. z. - o cestovných náhradách, zodpovedá nielen ustálenej súdnej praxi (rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 20.8.2020 sp. zn. 20Co/9/2020 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 25.3.2019 sp. zn. 7C/583/2016; rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 26.11.2020 sp. zn. 9Co/15/2020, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 29.5.2019 sp. zn. 7C/49/2016; rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 5.11.2021, sp. zn. 4C/69/2016), ale je taktiež odôvodnené rozhodnutím R 12/1990, v zmysle ktorého „Potrebu použitia vlastného motorového vozidla rodiča na uskutočnenie styku s maloletým dieťaťom pri výchove druhého z rodičov treba posúdiť jednak z hľadiska

prepravy rodiča do miesta styku a jednak z hľadiska účelnosti využitia vozidla v priebehu styku s dieťaťom. Pri vyčíslení nákladov spojených s týmto použitím vozidla možno prihladať na paušálne náhrady nákladov obdobného používania osobných vozidiel na iné účely“.

2. Žalobca pripojil k návrhu na vydanie platobného rozkazu uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 1.júla 2020 sp. zn. 18P 54/2019, trestné oznámenie, SMS komunikáciu.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 18.júla 2022 platobný rozkaz sp. zn. 36Up 1016/2022, ktorým priznal žalobcovi sumu 104,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 104,60 eur od 30.7.2020 do zaplatenia a trovy konania.

4. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že s týmto platobným rozkazom nesúhlasí, lebo Krajský súd Trenčín rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zmenil tak, že žalobca ako otec maloletého syna je oprávnený sa stretnúť s maloletým synom odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do dňa 26.8.2020 do 17.00 hod v neprítomnosti žalovanej ako matky maloletého syna. Žalovaná tiež nesúhlasila s tým, že žalobca uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu, že ona nerešpektuje vykonateľné súdne rozhodnutie, bráni v styku otca s maloletým synom, robí rôzne obštrukcie a prieťahy na zmarenie styku otca s dieťaťom a takto bolo zmarených 60 stykov. Tvrdí, že žalobca uvádza tieto skutočnosti účelovo s cieľom navodiť dojem, že ona ako matka bráni otcovi v styku s maloletým synom. Uviedla, že tieto skutočnosti sa ale nezakladajú na pravdivých skutočnostiach. Žalovaná v odpore Ďalej uvádza, že nezodpovedá za škodu žalobcovi, nakoľko táto mu nevznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovanej, lebo styk otca s maloletým synom sa neuskutočnil dňa 29.7.2020, čomu predchádzalo samotné konanie žalobcu, ktorý sa dňa 27.7.2020 dostavil do miesta bydliska maloletého, pričom maloletý sám vyjadril svoju vôľu, že nechce, aby sa styk so žalobcom a ním uskutočnil. Maloletý sa nechcel stretnúť so žalobcom, čo z priloženého dôkazu jednoznačne vyplýva, že do bydliska maloletého syna bola privolaná policajná hliadka, ktorá vyhotovila úradný záznam, z ktorého žalovanou uvádzané skutočnosti vyplývajú. Za takto vzniknutej situácie, ako aj samotného konania pred Okresným súdom Prievidza, žalovaná navrhla žalobcovi, aby sa na stykoch s maloletým synom dohodli v záujme a v prospech maloletého a účelom dohody malo byť, aby sa styk žalobcu s maloletým uskutočnil. Maloletý nechcel ísť na styk so žalobcom práve z dôvodu jeho rozsahu, pričom maloletý syn predtým s otcom nikdy takýto rozsiahly čas nestrávil a zároveň nikdy nebol v neprítomnosti matky po tak dlhú dobu. Z odvolania voči rozhodnutiu Okresného súdu Prievidza vyplývajú všetky tieto skutočnosti. Aj napriek všetkým skutočnostiam sa žalobca na styk dostavil opakovane aj hneď nasledujúci deň, t. j. dňa 28.7.2020. Aj na tento deň žalobca privolal hliadku polície. Privolaná hliadka počula plač maloletého. Trestné oznámenia žalobcu boli zamietnuté. Konanie žalobcu spôsobilo a aj spôsobuje v súčasnosti, že maloletý sa sám z vlastnej vôle nechce zúčastniť stykov so žalobcom, za čo žalovaná v žiadnom prípade nezodpovedá, lebo uvedené spôsobuje žalobca sám svojím konaním. Žalovaná nemôže byť zodpovedá za škodu v prípade, ak táto vzniká samotným konaním žalobcu. Žalovaná poskytuje žalobcovi pravidelnú súčinnosť, so žalobcom pravidelne komunikuje a koná tak, aby škoda nebola spôsobená. Žalovaná si plní svoje prevenčné povinnosti a vykonáva všetky úkony smerujúce k tomu, aby bol najmä zachovaný záujem maloletého syna, bolo konané v jeho prospech, ale zároveň aby predchádzala vzniku škody. Vzhľadom na všetky uvádzané skutočnosti, žalovaná je toho názoru, že svojim konaním neporušila žiadnu právnu povinnosť, nakoľko konala tak, ako jej to vyplýva z príslušných právnych predpisov, ako aj z rozhodnutia Okresného súdu Prievidza či rozhodnutia krajského súdu. Dôvody neuskutočneného styku nie je možné pripisovať na ťarchu žalovanej, nakoľko styk sa neuskutočnil na základe vôle maloletého syna, ktorá vychádza zo samotného konania žalobcu. Podľa žalovanej je návrh nedôvodný. Ďalej uviedla, že poukazuje na účelové konanie žalobcu, ktorý voči žalovanej podal niekoľko takmer identických žalôb, pričom predmet podaných žalôb je stále totožný. Žalobca žiada od žalovanej úhradu náhrady údajne vzniknutej škody za niekoľko dní (prevažne aj po sebe idúcich). Poukazuje aj na skutočnosť, že samotné návrhy žalobcu obsahujú takmer identický text, preto je žalovaná toho názoru, že žalobca takto koná v záujme poškodenia žalovanej, na čo žalovaná poukazuje počas konania pred Okresným súdom Prievidza, ako aj počas rozvodového konania, a zároveň účelovo s poukázaním na vzniknuté trovy konania.

5. Žalovaná k odporu pripojila listiny (č.l.35), urgenciu k rozhodnutiu Krajského súdu Trenčín, emailovú komunikáciu.

6. Žalobca reagoval na odpor žalovanej podaním zo dňa 9.septembra 2022, v ktorom poukázal na to, že žalovaná svoju argumentáciu ohľadom odopretia realizácie styku maloletého syna so žalobcom zakladá výlučne na nesúvisiacom a nepravdivom tvrdení, že maloletý odmieta realizáciu styku. Do pozornosti súdu dal znalecký posudok č. 144/2020 vypracovaný znalkyňou D. B. I., D., ktorého žiadateľom bol Okresný súd Prievidza ku konaniu vedeného na súde pod sp. zn. 18P/54/2019. Zo znaleckého posudku vyplývajú závažné skutočnosti, ktoré len potvrdzujú, že žalovaná umocňuje u maloletého ňou naučenú krátkodobú odmietavú reakciu maloletého smerom k žalobcovi. Táto reakcia však aj na základe posudku znalkyne po chvíli opadá a maloletý sa vie so žalobcom radostne hrať a komunikovať. Znalkyňa uviedla, že žalovaná si kladie vlastné podmienky pre styk žalobcu s maloletým a zároveň negatívne ovplyvňuje maloletého proti žalobcovi s tým, že si maloletý osvojuje negatívne nastavenie žalovanej proti žalobcovi a jej odmietavý postoj k realizáciám styku. V zmysle znaleckého posudku je zrejmé, že maloletý podvedome koná rovnako ako žalovaná v záujme dosiahnutia harmónie správania žalovanej. Znalkyňa nemala pochopenie nad nezájmom žalovanej zmeniť svoj prístup pri príprave maloletého na styk, čím len upevňuje tvrdenie žalobcu, že žalovanej marenie styku vyhovuje a jej snaha uskutočniť styk je len predstieraná. Žalovaná v odpore žiadnym spôsobom neobjasnila svoje konanie, ktoré ju viedlo k nerešpektovaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia. Nepredložila dôkaz odôvodňujúci jej svojvoľné konanie, ktorého následkom bolo zamedzenie styku žalobcu s maloletým. Tiež uviedol, že po príchode žalobcu upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, čo sa zaobišlo bez akejkoľvek odozvy zo strany žalovanej. Žalobca si všimol, že auto žalovanej sa nenachádzalo pred domom a privolať hliadku príslušníkov PZ, ktorej takisto nikto v dome neotvoril. Žalovaná počas celého dňa žalobcovi na SMS správy nereagovala. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná v čase realizácie styku bola mimo bydliska, o čom žalobcu vopred neupovedomila a počas celého dňa na jeho správy nereagovala. Zodpovednosť za zmarený styk preberá výlučne žalovaná z dôvodu, že maloletého na styk riadne nepripravila, ako jej vyplýva z povinnosti, ktorá jej bola uložená uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019.

7. Okresný súd Banská Bystrica postúpil spis sp. zn. 36Up 1016/2022 na Okresný súd Prievidza, ktorý bol doručený tomuto súdu dňa 19.septembra 2022.

8. Súd vo veci určil termín pojednávania na 6.júna 2023, na ktorý sa žalobca nedostavil, doručenie vykázané mal dňa 28.4.2023, svoju neúčast' ospravedlnil advokátsky koncipient JUDr. Garu Mgr. Martin Chovanec s tým, že žalobca z pracovnej vyťaženia sa na pojednávanie nedostavil a súhlasil, aby súd pojednával bez jeho prítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, doručenie vykázané mala dňa 12.5.2023, jej neúčast' ospravedlnil právny zástupca JUDr. Gocník, zároveň ospravedlnil aj svoju neúčast' s tým, že súhlasil, aby súd pojednával bez ich prítomnosti. Ako dôvod neúčasti právny zástupca žalovanej uviedol pracovné povinnosti. Rovnako aj žalovaná má v tento deň pracovné povinnosti a to bol dôvod, pre ktorý sa nemohla pojednávania zúčastniť.

9. Súd pojednával bez prítomnosti žalobcu, žalovanej a jej právneho zástupcu.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l. 2 – 7, údaje o evidencii vozidla č.l.10, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 č.l. 11-13, trestné oznámenie č.l.14 - 18, komunikácia prostredníctvom SMS správ č.l.19-20, platobný rozkaz OS Banská Bystrica sp. zn. 36Up 1016/2022 č.l. 23-24, odpor č.l. 29 – 33, opísaná udalosť 27.7.2020 č.l.35, oznámenie KS Trenčín JUDr. Petrom Belicom č.l. 36, vyjadrenie žalobcu č.l.43 – 44, návrh na pokračovanie v konaní č.l. 45-49 + vyjadrenie, vyjadrenie žalovanej č.l.63 – 66, platobné rozkazy sp. zn. 13Up 1016/2022, 36Up 1016/2022, 7Up 300/2022, 14Up 1016/2022. 39Up 1016/2022, 7Up 341/2022, 37Up 1016/2022, 11Up 262/2022, 12Up 1056/2022, 16Up 1057/2022, 14Up 1056/2022, 22Up 529/2022, 23Up 1056/2022, 23Up 1016/2022, 10Up 949/2022, 9Up 695/2022, 5Up 1153/2022, 6Up 1153/2022, 11Up 399/2022, 31Up 1154/2022, vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej č.l. 112-116, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 8C 34/2022 č.l. 119 – 120, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 č.l. 127-129, uznesenie KS Trenčín sp. zn. 19CoP 33/2020 č.l. 130-136, oznámenie KRPZ Bratislava č.l. 140, informácia právneho zástupcu žalovanej č.l. 142 a vyjadrenie č.l. 143-147, znalecký posudok znalca Mgr. Alexandry Kaiser č.l. 148 – 189, znalecký posudok č. 5/2022 a pripojené platobné rozkazy č.l. 190, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 15Em 2/2022 a zistil tento skutkový stav:

11. Právny zástupca žalobcu pred začatím pojednávania upravil petit žaloby tak, že zobral návrh späť v časti úroku z omeškania od 30.7.2020 do 1.8.2022 vo výške 5% ročne zo sumy 104,60 eur a upravil počiatok omeškania od 2.8.2022 a úrok upravil vo výške 5,5 % ročne zo žalovanej sumy 104,60 eur, lebo žalovaná prevzala žalobu dňa 1.8.2022. Vyjadril sa k znaleckému posudku vypracovaný v roku 2023 a k poslednému vyjadreniu žalovanej tak, že tento znalecký posudok nemá žiaden dosah na úpravu styku, ktorá mala byť realizovaná dňa 29.7.2020 a nie je možné novým znaleckým posudkom ani preukázať skutočnosti uvedeného dňa. Hoci v rozhodnutí Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 nie je uvedené, že žalobca má oznámiť žalovanej svoj príchod na styk s maloletým SMS správou alebo iným komunikačným prostriedkom. Žalobca zvolil toto oznámenie SMS správou z vlastnej iniciatívy, hoci v uznesení o neodkladnom opatrení okresného súdu nie je tento komunikačný prostriedok uvedený. Žalobca nebol povinný vopred oznamovať žalovanej, že prichádza na styk s maloletým, ale vzhľadom na dlhodobé neumožnenie žalovanej v styku maloletého so žalobcom, zvolil sám takýto oznamovací prostriedok. Žalobca vie, kde žalovaná býva s maloletým, býva so svojimi rodičmi v Bojniciach na ul. Velvárska. Rodinný dom je oddelený plotom, či je na bráne zvonček, zástupca žalobcu nevedel uviesť. Zdôraznil, že podstatné pre toto konanie je, že žalovaná, matka maloletého dňa 29.7.2020 dieťa nepripravila na styk so žalobcom, s otcom maloletého podľa rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení. Z predloženej komunikácie SMS správami je zrejmé, že matka vypla mobilný telefón. Žalovaná informovala v SMS správe dňa 28.7.2020 žalobcu, že maloletý je vystresovaný, mal teplotu, plakal, nemohol spať celú noc, preto ho prosila, aby bral na túto skutočnosť ohľad a aby sa skúsil dohodnúť na stretnutí inak. Žalovaná však nepreukázala žalobcovi, že maloletý mal dňa 28.7.2020 a dňa 29.7.2020 teplotu, že navštívila s ním lekára, alebo volala lekára domov, alebo bola na pohotovosti a podobne. Ak by takéto lekárske potvrdenie žalovaná mala, bola by ho predložila, preto žalobca má za to, že takéto lekárske potvrdenie na uvedený deň (29.7.2020) žalovaná ani nemala. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaná nepreukázala objektívnu prekážku, pre ktorú sa nemohol maloletý stretnúť so žalobcom. Poukázal tiež na znalecký posudok D. I., ktorý žalobca použil v žalobnom návrhu, na ktoré matka reagovala neprimerane. Skutočnosti, ktoré tvrdila, neboli preukázané ani v znaleckom posudku z roku 2023, na ktoré nie je možné prihliadať. V čase styku žalobcu s maloletým dňa 29.7.2020 mal žalobca vozidlo, na ktorom išiel z Bratislavy do Bojníc vo svojom vlastníctve. Žalovaná neoznámila žalobcovi a nevysvetlila mu ani dodatočne nerealizovanie styku dňa 29.7.2020 a náhradný termín mu neposkytla. Dňa 27.7.2020 žalovaná nepreukázala, že sa maloletý so žalobcom nechce stretnúť. Dodal, že v máji 2023 bol nariadený výkon súdneho rozhodnutia z dôvodu, že žalovaná dlhodobo marila realizáciu styku žalobcu s maloletým a keď vedela, že bude termín pojednávania, umožnila styk žalobcu s maloletým a tiež operovala tým pri výkone rozhodnutia, že otec sa so synom stretol. Bol toho názoru, že prípad je potrebné osobitne skúmať, prečo bol zmarený styk žalobcu s maloletým. Žalobcovi je známe ako rozhoduje súd pri nároku trov konania, že tieto trovy konania nepriznáva žalobcovi s poukazom na prípad osobitného zreteľa a tiež poukazuje na to, že žalobca si mohol nárok uplatniť aj inak, ale je potrebné skúmať kauzálny nexus, teda každý prípad osobitne. Žalobca sa účelovo nesprával, každý jeden deň bol zmarený, nemohol sa stretnúť so svojim synom, tieto styky zmarila žalovaná, je preto podstatné, aby každý jeden styk bol osobitne skúmaný, boli osobitne skúmané skutkové okolnosti zmarenia styku žalobcu s maloletým a tiež dôvod, prečo bol styk nerealizovaný. Uplatnil aj trovy konania.

12. Okresný súd Prievidza vydal dňa 1. júla 2020 neodkladné opatrenie sp. zn. 18P 54/2019, ktorým upravil styk otca s maloletým dieťaťom počas letných školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR v školskom roku 2019/2020 tak, že otec je oprávnený stretnúť sa so synom odo dňa 27.7.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 2.8.2020 do 17.00 hod. a odo dňa 24.8.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 30.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky maloletého dieťaťa, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si dieťa od matky prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého dieťaťa a matke po skončení styku dieťa odovzdá v mieste bydliska maloletého. V prípade, že sa styk otca s maloletým neuskutoční súdom v určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane dieťaťa, matka je povinná umožniť otcovi styk s maloletým v rovnakom rozsahu v náhradnom termíne.

13. Žalobca podal dňa 19.11.2020 trestné oznámenie na Okresnú prokuratúru Prievidza z dôvodu, že jeho styk s maloletým synom sa neuskutočnil opakovane podľa rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019, rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoP 33/2020 a tiež rozhodnutia sp. zn. 12P 44/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoP 3/2020 v dňoch od 27.7.2020 do 2.8.2020; od 24.8.2020 nepretržite do 26.8.2020 aj v iných termínoch s tým, že matka maloletého často marila jeho styk s maloletým, preto bol nútený frekventovane privolať pred rodinný

dom trvalého bydliska matky policajnú hliadku. Maloletý je zastrašovaný zo strany matky, aj starej matky, aby plakal a bol rozrušený. Opisal skutočnosti dňa 28.7.2020, dňa 29.7.2020, 30.7.2020, kedy sa mal stretnúť s maloletým, ale k stretnutiu nedošlo. Matka maloletého na sedení v Centre pre rodiny a deti Orchidea ho pred prítomnými obvinila, že poskytol úplatok vo výške 60.000 eur jeho advokátovi, aby mu v tejto veci pomohol, čo považuje otec maloletého za závažné obvinenie, čo môže naplňať skutkovú podstatu trestného činu ohovárania. Neustále na rôznych konaniach pred súdom ho verejne očierňuje, klame a zavádza súd. Tvrdí, že sa nevie o syna postarať, že je po stykoch s ním traumatizovaný, hrozí mu fyzická a psychická ujma spôsobená otcom, či dôvodom odchodu z ich spoločnej domácnosti, že ju finančne využíval, že nezabezpečoval počas trvania spoločnej domácnosti stravu, že sa o syna nezaujímal a podobne. Robila tak z dôvodov získať v týchto konaniach v očiach súdu výhodu, ale tieto tvrdenia nikdy žiadnym spôsobom nepreukázala, práve naopak boli poskytnuté dôkazy o presnom opaku. Podľa lekárskej správy mal maloletý dňa 22.8.2020 hnačku, nechcel jesť a zvracal. Podľa otca maloletého, toto potvrdenie bolo vydané na základe účelových tvrdení matky. Maloletý mal prísť na kontrolu o tri dni. Toto lekárske potvrdenie matka zaslala až po opakovaných výzvach dňa 26.8.2020 a to bez lekárskej pečiatky. Nepretržite a úmyselne marila styk ich syna s otcom, syna nevidel, nemal s ním žiaden kontakt od 18.7. do 12.9.2020, zmarila styk aj v dňoch 18.9. a 20.9. a 24.10.2020. Nerešpektovala vykonateľné uznesenie súdu, nerešpektovala práva syna, rodičovské práva otca a nebrala žiaden ohľad na city syna k otcovi. Svojím konaním chce psychicky aj finančne poškodiť otca maloletého, jeho osobu a jej konanie je v príkrom rozpore s dobrými mravmi.

14. Z SMS komunikácie medzi stranami sporu vyplynulo, že dňa 26.7.2020 žalobca oznamuje žalovanej oodovzdanie maloletého na prázdniny podľa neodkladného opatrenia o 9.00 hod. pred domom; matka odpisuje otcovi: „Maťko plače, nemôže ho ani obliecť ani obuť“; otec žiadal, aby matka B. doniesla, že ho chce vidieť; otec uvádza, že B. dávno neplače, matka ho odmieta doniesť pred dom, aby videl otca; otec opakovane žiada, že chce syna vidieť; otec jej píše, že nedvíha telefón, nereaguje na SMS správy, drží B. ako rukojemníka v dome; otec píše, aby matka doniesla B. von, že čaká pred domom; ďalšia komunikácia z 28.7.2020, z ktorej vyplýva, že otec si prišiel pre maloletého pred dom, pričom uvádza, že matka nerešpektuje neodkladné opatrenie; matka otca informuje, že po včerajšku bol B. vystresovaný, na obed mal teplotu, čo toľko plakal, nemohol ani spať, skoro celú noc bol hore, tak ho poprosila, aby bral na to ohľad, aby sa skúsili dohodnúť a aby to bolo v záujme ich syna, odozvanie na týždeň nie je. Otec aj napriek tomu čakal pred domom matky. Komunikácia z 29.7.2020, otec píše: „Stojím pred domom, máš vypnutý alebo nedostupný telefón. Tvoje auto nie je pred domom, kde sa nachádzaš a kde je B. a čo je s ním? Som pred domom, kde sa nachádzaš, ak nemieniš komunikovať, budem nútený opäť privolať hliadku polície“. Takáto komunikácia je aj 30.7.2020 a tiež 1.8.2020.

15. Na čl. 35 súdneho spisu sa nachádza listina z 27.7.2020, z ktorej vyplýva, že pred domom stojí zať B. C., ktorý chce zobrať od dcéry K. ich spoločného syna B. C., ktorý má dva roky a dvojročný vnuk doma plače a nechce ísť k svojmu otcovi, ktorý má síce na neho nárok dnes, ale vnuk nechce byť s ním, preto matka K. C. dieťa ma na rukách a dieťa plakalo a nechcelo ísť z domu preč. Neustále zatváralo dvere, aby B., ako svojho otca volá, išiel preč. Otec sa rozbehol za dieťaťom a chcel ho matke z rúk zobrať. Na mieste zákonne poučení obaja rodičia.

16. Znalčka D. B. I., D. z odboru psychológie vypracovala na požiadanie Okresného súdu Prievidza k č. k. 18P 54/2019 znalecký posudok pod č. 144/2020 zo dňa 29.3.2021 vo veci úpravy rodičovských práv a povinností a určenie výživného, z ktorého okrem iného vyplýva, že matka si kládla vlastné podmienky pre styk maloletého s otcom a vytvárala obštrukcie, ktorými vyvolávala dojem, že kým ona osobne je ochotná dodržiavať rozhodnutie súdu ohľadne styku otca s maloletým, prekážky na strane maloletého (odmietanie otca) a nevhodné správanie otca k maloletému (ničím nepreukázané) dodržiavanie rozhodnutia súdu neumožňujú. Matka evidentne nerozlišuje medzi svojimi negatívnymi pocitmi voči otcovi maloletého a potrebami maloletého mať s obidvomi rodičmi rovnocenný a plnohodnotný vzťah, z psychologického hľadiska prepotrebný pre zdravý vývin maloletého. Skutočnú ochotu matky vhodne pôsobiť na maloleté dieťa v domácnosti jej rodičov možno spochybníť vzhľadom na tom, že jej vyjadrenia posielané súdu po znaleckom vyšetrení sú takmer totožné s vyjadreniami opisujúcimi afektívnu odmietavú reakciu maloletého na jeho stretnutie s otcom. Otec vyjadril ochotu spolupracovať s matkou v záujme maloletého. Na podvedomej úrovni, kde sa nahromadili hlavne u matky rôzne animozity, s vysokou pravdepodobnosťou existuje riziko, že je v jej výchovnom prostredí maloletý negatívne ovplyvňovaný proti otcovi. Akékoľvek vedenie maloletého jedným z rodičov proti druhému má negatívny dopad na zdravý, psychický vývin dieťaťa. Pokiaľ matka nezmení svoje vnútorné negatívne

nastavenie voči otcovi, existuje predpoklad, že dôjde k masívnejšej destabilizácii psychického stavu maloletého, k narušeniu saturácie jeho základných vývinových potrieb ako pocitov istoty, bezpečnosti, stability a dôvery k jeho najbližším osobám, rodičom a tým aj ostatným ľuďom. Otec maloletého syna nevedie k negatívnym reakciám voči matke, chce sa svojmu synovi venovať rovnako ako matka. Matka nie je vnútorne pozitívne/prajne nastavená voči stretávaniu sa otca so synom, jej navonok motivujúce správanie spôsobuje dvojité protikladnú väzbu, pričom vnútorné odmietavé nastavenie matky je silnejšie a maloletého vedie k neistote, chaosu a odmietania otca, či sa navonok prejavuje v afektívnom reagovaní dieťaťa. Maloleté dieťa podvedome koná odmietavo smerom k otcovi v záujme dosiahnutia harmónie vnútorného prežívania a vonkajšieho správania matky ako najbližšej vzťahovej osoby. Znalkyňa v závere znaleckého posudku uviedla, že je na počudovanie, že matka po týchto všetkých skúsenostiach nezmenila taktiku prípravy maloletého na stretnutie s otcom, keď musela zistiť, že doterajší spôsob prípravy maloletého na stretnutie s otcom je kontraproduktívny až deštruktívny.

17. V písomnom podaní zo dňa 20.septembra 2022 okrem iného žalovaná uviedla, že žalobca podáva od roku 2020 návrhy, ktoré sú obsahovo takmer identické, preto podľa žalovanej ide o jeho účelové konanie s cieľom neprimeraným spôsobom nútiť žalovanú vynaložiť značné množstvo času a finančných prostriedkov, pričom takéto konanie na žalovanú pôsobí aj psychicky. Na Okresnom súde Bratislava IV. je vedené rozvodové konanie spojené so starostlivosťou o maloletého syna, kde žalobca tiež vytvára stresové situácie, podáva na ňu trestné oznámenia a podobne. Tieto boli ale zamietnuté. Žalovaná poskytuje žalobcovi pravidelnú súčinnosť, so žalobcom pravidelne komunikuje a koná tak, aby škoda nebola spôsobená. Poukázala na čl. 5 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní. Tiež poukázala na § 3 ods.1 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Za zneužitie práva možno považovať „Zneužitie práva, t. j., ak by účelom výkonu práva nebola realizácia vlastných oprávneným hospodárskych záujmov, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu“. Žalobca podáva účelové žaloby znevýhodniť žalovanú a spôsobiť jej ujmu. Podaním samostatných žalôb, takmer identických narastajú žalovanej trovy konania, ktoré okrem iného spočívajú v právnych úkonoch vykonaných zo strany právneho zástupcu žalobcu. Žalobca nezačína súdne konanie pre ochranu svojho zdanlivého dovoleného subjektívneho práva, ale ho začína s úmyslom získania nedôvodného zisku, napr. trov advokátskeho zastúpenia na úkor protistrany. § 3 Občianskeho zákona umožňuje súdu posúdiť vec v tomto smere, čo je výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva. Žalobca koná účelovo, v rozpore s dobrými mravmi a to tak, že účelom výkonu práva žalobcu je znevýhodniť žalovanú a spôsobiť jej ujmu tak psychickú, ako aj finančnú. Pokiaľ by išlo žalobcovi o náhradu škody za zmarený styk s maloletým synom, mohol podať v roku 2022 jeden návrh na zaplatenie a vyčíslenie údajnej škody od roku 2020 až do dňa vyhotovenia návrhu. Nie je nevyhnutné žalobcovi v každom konaní priznať nárok na náhradu trov konania z rovnakého právneho titulu a to z dôvodu zjavného podozrenia zo zneužitia práva za účelom poškodenia žalovanej. Poukázala aj na § 142 ods.1 OSP, kde uvádza, že možno považovať len také účelne vynaložené náklady, ktoré musel účastník nevyhnutne vynaložiť, aby mohol riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo na súde. Náklady spojené so zastúpením advokátom tomuto vymedzeniu spravidla zodpovedajú. Tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýnimočnú povahu; môžu sa vyskytovať i situácie, za ktorých náklady spojené so zastúpením advokátom nemožno považovať za nevyhnutné pre riadne uplatňovanie alebo bránenie práva na súde. O taký prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom (nález Ústavného súdu ČR z 25.7.2012 sp. zn. IÚS 988/12). K preventívnej povinnosti uviedla, že podľa § 415 Občianskeho zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Podľa aktuálnej judikatúry súdov rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zodpovedá za škodu, ktorá vznikla druhému rodičovi v dôsledku zmarenia styku s dieťaťom i vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke, napr. o chorobe dieťaťa, brániacej uskutočneniu styku s maloletým dieťaťom v stanovenú dobu. Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že judikatúra súdov smeruje k tomu, že choroba maloletého dieťaťa je dôvodom na neuskutočnenie nariadených stykov s oprávneným rodičom, pričom žalovaná za údajnú škodu nezodpovedá najmä z dôvodu, že išlo o neuskutočnenie styku otca s maloletým synom, ho riadne a vopred informovala. K motorovému vozidlu, ktorým sa mal dopraviť žalobca do miesta bydliska

maloletého uviedla, že vozidlo s EVČ: H. už v súčasnosti nie je jeho vlastníkom, ktorého doklady tvoria súčasť niektorých návrhov žalobcu, preto žiadala zabezpečiť dôkaz lustráciou v evidencii motorových vozidiel za obdobie od 1.1.2020 do 31.12.2021, či bol otec maloletého vlastníkom tohto motorového vozidla. Žalovaná záverom zdôraznila, že dôvody neuskutočneného styku nie je možné pripisovať na ľarchu žalovanej, nakoľko styk sa neuskutočnil z dôvodu objektívnej prekážky na strane maloletého syna a to z dôvodu jeho choroby. O vzniku objektívnej prekážky bol zároveň žalobca riadne vopred informovaný.

18. K tomuto vyjadreniu pripojila platobné rozkazy Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 13Up 1016/2022, sp. zn. 36Up 1016/2022, sp. zn. 9Up 558/2022, sp. zn. 7Up 300/2022, sp. zn. 14Up 1016/2022, sp. zn. 19Up 1016/2022, sp. zn. 39Up 1016/2022, sp. zn. 7Up 341/2022, sp. zn. 37Up 1016/2022, sp. zn. 11Up 262/2022, sp. zn. 12Up 1056/2022, sp. zn. 16Up 1057/2022, sp. zn. 14Up 1056/2022, sp. zn. 22Up 529/2022, sp. zn. 23Up 1056/2022, sp. zn. 23Up 1016/2022, sp. zn. 10Up 949/2022, sp. zn. 9Up 695/2022, sp. zn. 5Up 1153/2022, sp. zn. 6Up 1153/2022, sp. zn. 11Up 399/2022, sp. zn. 31Up 1154/2022.

19. Právny zástupca žalovanej navrhol spojiť tieto konania, čo odôvodnil v podaní zo dňa 21.októbra 2022 uvedených v podaní pod písm. a/ až z/.

20. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 8.decembra 2022 sp. zn. 8C 34/2022 rozhodol tak, že návrh na spojenie vecí vedených pred Okresným súdom Prievidza sp. zn. 8C/34/2022, sp.zn. 6C/34/2022, sp.zn. 11C/33/2022, sp.zn. 12C/34/2022, sp.zn. 10C/42/2022, sp.zn. 6C/33/2022, sp.zn. 4C/47/2022, sp.zn. 9C/38/2022, sp.zn. 7C/48/2022, sp.zn. 5C/43/2022, sp.zn. 15C/33/2022, sp.zn. 15C/34/2022, sp.zn. 4C/38/2022, sp.zn. 13C/37/2022, sp.zn. 5C/37/2022, sp.zn. 19C/36/2022, sp.zn. 6C/37/2022, sp.zn. 19C/37/2022, sp.zn. 11C/42/2022, sp.zn. 4C/42/2022, sp.zn. 9C/39/2022, sp.zn. 19C/41/2022, sp.zn. 12C/46/2022, sp.zn. 7C/42/2022, sp.zn. 18C/42/2022 a sp.zn. 19C/45/2022 zamietol.

21. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 5.augusta 2020 sp. zn. 19CoP 33/2020 zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 1.júla 2020 (neodkladné opatrenie) tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým B. odo dňa 24.8.2020 od 9.00 hod. nepretržite do dňa 26.8.2020 do 17.00 hod. v neprítomnosti matky maloletého dieťaťa, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť. Otec si dieťa od matky prevezme v určený čas v mieste bydliska maloletého dieťaťa a matke po skončení styku dieťa odovzdá v mieste bydliska maloletého dieťaťa. Tým nie je dotknutý styk otca s maloletým B. upravený uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP 3/2020 zo dňa 13.2.2020. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12. augusta 2021.

22. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave oznámilo súdu listom zo dňa 26.apríla 2023, že A. B. C., D. bol od 27.8.2018 do 23.9.2021 držiteľom a vlastníkom vozidla VW Tiguan EČV: H., farba vozidla: čierna metalíza.

23. Žalovaná sa vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní zo dňa 31.mája 2023 k možnému zneužívaniu práv žalobcu a predloženie dôkazov do konania a uviedla, že žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica od júla 2022 do dňa vyhotovenia tohto podania v upomínacom konaní 37 návrhov na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu náhrady škody z dôvodu nerealizovaného styku žalobcu s jeho maloletým synom. Návrhy sa týkajú stykov, ktoré neboli realizované v priebehu rokov 2020 – 2022, pričom k neuskutočneniu stykov žalobcu s maloletým došlo vždy výlučne z objektívnych príčin na strane maloletého. Návrhy sú identické čo do účastníkov konania a predmetu sporu - uplatnenie nároku náhrady škody za nerealizovaný styk (vo veľkom rozsahu sa týkajú totožných udalostí, totožných stykov na základe totožných rozhodnutí súdov), pričom žalovaná zdôrazňuje, že žalobca podal návrhy za styky zmarené v roku 2020 a v roku 2022 a to za každý zmarený styk samostatne, bez ohľadu na to, že v mnohých prípadoch sa jedná o styky v dňoch bezprostredne nasledujúcich za sebou. Na základe vyššie uvedeného, na Okresnom súde Prievidza sú z dôvodu pokračovania konaní uvedené konania, ktoré v upomínacom konaní boli vedené na Okresnom súde Banská Bystrica. Ide o konania uvedené pod bodom 1/ až 37/ a potom prevedené pod spisovými značkami na Okresnom súde Prievidza pod bodom 1/ až 37/ (č.l. 143-144 súdneho spisu). Ide o konanie s totožným predmetom konania a totožnými účastníkmi konania. Predmetom

konaní sú udalosti, ktoré v čase podania jednotlivých návrhov boli žalobcovi známe a teda v prípade, ak by žalobca nekonal účelovo, podal by jeden návrh, predmetom ktorého by boli všetky udalosti opísané v samostatných návrhoch, t. j. nárok na náhradu škody za všetky nerealizované styky od roku 2020 do dňa vyhotovenia návrhu. Ide o účelové konanie žalobcu s cieľom neprimeraným spôsobom nútiť žalovanú vynaložiť značné množstvo času a finančných prostriedkov na svoju obranu, pričom na žalovanú pôsobí takýto stav zle aj psychicky. Žalobca si uplatňuje voči žalovanej nároky bez akéhokoľvek právneho základu, napr. aj za obdobie, kedy bol styk neuskutočnený pre pozitívny výsledok maloletého na ochorenie COVID-19 a teda v dobe, keď bol maloletý v karanténe. Vydáním maloletého žalobcovi by žalovaná porušila svoje zákonné povinnosti a dokonca by sa mohla dopustiť spáchania trestného činu, a to šírenia nebezpečnej ľudskej nákazlivej choroby. Niektoré skutočnosti uvádza už v predchádzajúcich vyjadreniach, resp. podaniach. Tvrdenia žalobcu nie sú pravdivé, žalobca sa účelovo dostavil na styk, napriek vedomosti o nemožnosti jeho uskutočnenia bola v podanom odpore riadne odôvodnená a preukázaná. Žalobca konal účelovo, len, aby poškodil žalovanej. Žalobca bol už dňa 27.7.2020 informovaný, že maloletý odmieta realizáciu styku, pričom sa u neho prejavujú výrazné citové reakcie, ktoré nie sú zapríčinené konaním žalovanej. Tieto boli v konaní preukázané predloženým videozáznamom. Na podporu svojich tvrdení predkladá do konania znalecký posudok č. 5/2022 zo dňa 15.1.2023, ktorý bol vypracovaný do konania vedenom na Okresnom súde Bratislava IV. sp. zn. 13P 91/2019 v právnej veci rozvodu manželstva žalobcu a žalovanej. Znalčka okrem iného v znaleckom posudku uviedla, že žalovaná zastáva v živote dieťaťa primárnu a najdôležitejšiu úlohu, čo je pochopiteľne najmä s prihliadnutím na jeho vek, kedy má v blízkosti matky naplnené vývinové potreby a rovnako vybudovaný pocit bezpečia a zázemia. Maloletý je aktuálne vo vývinom období a môže mať strach z výrazných zmien a odmietať ich. Môže sa obávať, že odlúčenie od matky by mohlo byť pre neho trvalé a preto takéto odlúčenie odmieta. Zároveň na neho negatívne vplýva narušený vzťah medzi jeho rodičmi, pričom maloletý môže mať podvedomú tendenciu ochraňovať matku ako primárnu vzťahovú osobu, ktorá je pre neho dôležitá. Znalčka počas vyšetrenia nezistila vedomé tendencie k manipulácii maloletého dieťaťa. Uviedla, že opakovane maloletého motivovala k stretnutiam so žalobcom, ten však styky s otcom odmietol, čo sa u neho prejavovalo práve výraznou citovou reakciou. Maloletý syn je na matku naviazaný natoľko, môže aj napriek jej snahe a motivácii syna k tomuto stretávaniu, toto stretávanie odmietať, pretože nechce byť od matky dlhodobejšie odlúčený. Uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú, že žalovaná napriek svojej snahe motivovať maloletého k styku so žalobcom, nenesie zodpovednosť za jeho odmietavý postoj. Žalovaná napriek uvedenému správaniu žalobcu voči jej osobe prejavuje snahu motivovať maloletého na styk so žalobcom, ktorého reakcie sú však výlučne dôsledkom jeho veku, citového naviazania na matku a odmietanie dlhodobejšieho odlúčenia od nej. Vzhľadom k uvedenému je preukázané, že nie je v príčinnej súvislosti s konaním žalovanej, že k styku dňa 29.7.2020 nedošlo. Zodpovednosť je daná na strane maloletého, pričom žalovaná si splnila všetky zákonné a prevenčné povinnosti, keď maloletého na styk pripravila, motivovala a zároveň upozorňovala žalobcu, že maloletý styk v rozsahu na prespanie dlhodobo odmieta a nechce opustiť domov na takú dlhú dobu. Žalovaná teda preukázateľne konala v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, ktoré je schopné tráviť čas so svojím otcom. Na základe dlhšieho odlúčenia odporučila tento kontakt postupne navyšovať tak, ako bolo v pláne vo februári 2022. Rozširovanie vzťahu je vhodné postupne, po istom čase vzájomného stretávania počas dňa bez prespatia, ale pokiaľ bude toto prebiehať bez výrazných emočných doprovodov na strane dieťaťa alebo tieto emocionálne afekty budú primerane zvládnuté a ukludnené, je vhodné prejsť na možnosť stretávania sa s prespaním maloletého u otca v jeho domácnosti, prípadne v penzióne v mieste bydliska maloletého. V znaleckom posudku je ďalej uvedené, že prejavy maloletého nie sú dôsledkom jej nabádania alebo rozrušovania maloletého, a teda ani z tohto dôvodu nenesie zodpovednosť za cestovné náklady v prípade neuskutočnenia styku dňa 29.7.2020. Žalovaná ďalej uvádza, že je riadne preukázané, že ku škode, ktorú si žalobca nárokuje došlo výlučne v príčinnej súvislosti s jeho konaním, lebo žalovaná si splnila prevenčnú povinnosť, keď žalobcu informovala o chorobe maloletého a nemožnosti uskutočnenia styku s ním. Pre uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje kumulatívne naplnenie všetkých nasledujúcich predpokladov: protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou a zavinením, iné než nedbanlivosť. Nie je preukázané, akékoľvek protiprávne konanie žalovanej, či jej úmyselné zavinenie. Žalovaná neporušila ustanovenie § 415 Občianskeho zákona, ako to tvrdí žalobca. Žalovaná neporušila žiadnu právnu povinnosť, keď uprednostnila najlepší záujem maloletého dieťaťa. Aj v rozhodnutí Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoP 20/2022 zo dňa 23.júna 2022 sa konštatuje, že styk v rozsahu na prespanie nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, na čo žalovaná poukazovala už v podanom odpore. Uviedla, že nie je možné pripisovať porušenie právnej povinnosti na ťarchu žalovanej, ktorá poukazovala na to, že si plnila všetky svoje povinnosti, konala v záujme maloletého syna, keď na

problém ohľadom styku v rozsahu na prespanie opakovane konajúce súdy upozorňovala. Takto si splnila svoju prevenčnú povinnosť. V závere uviedla, že si splnila všetky zákonne povinnosti, práve naopak žalovaný (správne malo byť žalobca) nepreukázal, že by žalovaná zodpovedala za vynaloženie jeho cestovných nákladov do miesta bydliska maloletého. Žalovaná si splnila prevenčnú povinnosť, keď vopred informovala žalobcu o chorobe maloletého. Zároveň neporušila žiadnu právnu povinnosť, keď postupovala v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Navrhla návrh zamietnuť.

K tomuto vyjadreniu pripojila znalecký posudok č. 5/2022 znalca Mgr. Alexandra Kaisera vypracovaný v právnej veci o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu.

24. Právny zástupca žalovanej pripojil k poslednému vyjadreniu okrem znaleckého posudku aj platobného rozkazy Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 5Up 1153/2022, sp. zn. 6Up 1362/2022, sp. zn. 6Up 1153/2022, sp. zn. 7Up 341/2022, sp. zn. 7Up 300/2022, sp. zn. 9Up 695/2022, sp. zn. 9Up 904/2022, sp. zn. 9Up 558/2022, sp. zn. 10Up 949/2022, sp. zn. 11Up 262/2022, sp. zn. 11Up 399/2022, sp. zn. 12Up 1056/2022, sp. zn. 13Up 1016/2022, sp. zn. 14Up 1016/2022, sp. zn. 14Up 1056/2022, sp. zn. 16Up 1057/2022, sp. zn. 19Up 1016/2022, sp. zn. 19Up 1153/2022, sp. zn. 22Up 14/2023, sp. zn. 22Up 529/2022, sp. zn. 22Up 834/2022, sp. zn. 23Up 14/2023, sp. zn. 23Up 1016/2022, sp. zn. 23Up 1056/2022, sp. zn. 23Up 362/2022, sp. zn. 24Up 1153/2022, sp. zn. 25Up 1153/2022, sp. zn. 30Up 1362/2022, sp. zn. 31Up 1154/2022, sp. zn. 33Up 1362/2022, sp. zn. 35Up 1362/2022, sp. zn. 36Up 1016/2022, sp. zn. 37Up 1016/2022, sp. zn. 37Up 1362/2022, sp. zn. 39Up 1016/2022, sp. zn. 40Up 1153/2022, sp. zn. 37Up 1362/2022.

25. V priebehu pojednávania dňa 6.júna 2023 zástupca žalobcu informoval, že na Okresnom súde Prievidza bol nariadený výkon rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019 z 9.3.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 20/2022 z 23.6.2022 v časti úpravy styku oprávneného s maloletým dieťaťom (výrok č. V. rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019 z 9.3.2022). Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že otec maloletého sa podaním zo dňa 30.novembra 2022 domáhal nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019 z 9.3.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 20/2022 z 23.6.2022, lebo matka maloletého (povinná) opakovane marí styk otca s maloletým, neplní si dobrovoľne povinnosti uložené jej exekučným titulom a koná v priamom rozpore s tým, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil § 376 ods.1,2, § 377 ods.1 a 364 Civilného mimosporového poriadku a § 3 ods.1,2 vyhl. č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. V čase podania návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia bolo preukázané, že styk oprávneného s maloletým po právoplatnosti exekučného titulu 22.7.2022 sa nerealizoval, oprávnený videl syna dňa 15.11.2022 v súvislosti so znaleckým dokazovaním v inej veci. Predtým nevidel syna viac ako rok. Preto je zrejmé, že návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podaný oprávneným bol podaný opodstatnene. Povinná aj v minulosti, ako na viacerých miestach zvyrazňuje oprávnený, aj po právoplatnosti exekučného titulu neumožnila oprávnenému styk s maloletým. Dôvody, na ktoré poukazuje povinná, že nedokáže dieťa motivovať, aby išlo s otcom, nie sú ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý by sa nemusela podrobiť povinnosti z exekučného titulu. V závere odôvodnenia tohto rozhodnutia sa uvádza, že realizácia styku otca s dieťaťom je v najlepšom záujme aj samotného dieťaťa. Ani z jedného zo znaleckých posudkov nebolo zistené, že vzťah dieťaťa k otcovi by bol výrazne narušený, čomu zodpovedá aj oprávneným preukázané plnohodnotné trávenie času so synom.

26. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne.

27. Podľa § 415 Občianskeho zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

28. Podľa § 420 ods.1 cit. zákona, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti

29. Podľa § 420 ods. 3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

30. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákona je :

- a/ porušenie právnej povinnosti,
- b/ existencia škody,
- c/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,
- d/ zavinenie.

Všetky vyššie uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne.

31. Predmetom tohto sporu bolo posúdenie zodpovednosti žalovanej (matky maloletého dieťaťa) za zbytočné cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi (otcovi maloletého dieťaťa) a posúdiť tiež existenciu všetkých okolností, z ktorých možno vyvodiť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda, že vznik škody nezavinila.

32. V konaní nebolo sporné, že dňa 29.7.2020 sa neuskutočnil styk žalobcu s maloletým pred rodinným domom žalovanej. Žalobca jej neoznámil, že stojí pred domom, oznámil jej, že stojí pred domom; oznámil jej, že žalovaná má vypnutý mobil, resp. nedostupný, auto tiež nebolo pred domom, preto sa pýtal, kde je maloletý a čo je s ním. Žalobca sa mal stretnúť s maloletým podľa rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, ktorým upravil neodkladným opatrením úpravu styku sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 1.júla 2020 od 27.7.2020, t. j. v pondelok v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 2.8.2020, t. j. do 17.00 hod. a od 24.8.2020 v čase od 9.00 hod. nepretržite do dňa 30.8.2020 do 17.00 hod. bez prítomnosti matky, ktorá bola povinná podľa tohto rozhodnutia maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si dieťa od matky mal prevziať v mieste bydliska maloletého a matka po skončení styku mala dieťa odovzdať v mieste svojho bydliska. Z SMS-kovej komunikácie vyplýva, že dňa 29.7.2020 k tomuto stretnutiu žalobcu s maloletým nedošlo. Z SMS komunikácie tiež vyplynulo, že žalobca sa mal stretnúť s maloletým aj 28.7.2020, t. j. v utorok, kedy tiež k stretnutiu nedošlo, pričom žalovaný SMS správou oznámil žalovanej, aby mu maloletého odovzdala na základe neodkladného opatrenia, ktorá v uvedený deň, t. j. 28.7.2020 mu oznámila, že maloletý bol vystresovaný, mal teplotu, plakal, preto ho prosila, aby si dohodli iný termín. Dňa 29.7.2020 preukázateľne k styku žalobcu s maloletým nedošlo. Podľa tohto neodkladného opatrenia, žalobca sa mal stretnúť s maloletým v neprítomnosti matky a to nepretržite v čase od 27.7.2020 do 2.8.2020 od 9.00 hod. do 17.00 hod. Žalobca mal právo sa s maloletým stretnúť podľa rozhodnutia súdu, žalovaná mala povinnosť maloletého na styk so žalobcom riadne pripraviť a mala mu tento styk umožniť. Žalovaná tak nekonala ani dňa 27.7.2020, kedy žalobca prišiel do miesta bydliska maloletého na stretnutie s maloletým, ani vtedy mu žalovaná maloletého neodovzdala, podľa SMS komunikácie, neurobila tak ani 28.7.2020. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca si v uvedený deň, t. j. 29.7.2020 prišiel pre maloletého podľa rozhodnutia súdu, kedy však žalovaná maloletého žalobcovi neodovzdala, hoci sa žalobca dotazoval, čo je s maloletým. Túto skutočnosť žalovaná nerozporovala, ale tvrdila, že maloletý odmietol ísť so žalobcom a poukázala aj na SMS správu z 28.7.2020, kedy maloletý sa zdravotne necítil dobre. O tejto skutočnosti však žiadny dôkaz žalovaná súdu nepredložila. Žalobca v SMS správe dňa 29.7.2020 oznámil žalovanej, že bude nútený opäť privolať hliadku polície. Na túto správu žalovaná nereagovala uvedeného dňa a maloletého žalobcovi neodovzdala tak, ako mala podľa rozhodnutia súdu. Žalobca v SMS správe reagoval dňa 29.júla 2020 aj tak, že stojí pred domom, videl, že auto nie je pred domom, preto sa pýtal, kde je maloletý a čo je s ním a kde sa žalovaná nachádza. Žalovaná na túto SMS správu nereagovala.

Žalovaná zmarila styk žalobcu s maloletým dieťaťom dňa 29.7.2020, keď bez objektívneho dôvodu odmietla dieťa žalobcovi odovzdať. Nešlo o nesplnenie si prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákona, ktorú by nespĺnila vtedy, keď by existujúcu objektívnu okolnosť včas neoznámila, ale naopak, išlo o priame porušenie povinnosti žalovanej styk žalobcovi umožniť podľa právoplatného rozhodnutia súdu. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná zodpovedá za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákona. Prvým zodpovednostným znakom podľa § 420 ods.1 cit. zákona je porušenie právnej povinnosti. V konaní bolo preukázané, že žalovaná bola povinná, teda mala právnu povinnosť podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia dňa 29.7.2020 umožniť stretnutie žalobcu so svojím maloletým synom, ale maloletého na tento styk v zmysle rozhodnutia súdu so žalobcom nepripravila a neodovzdala mu ho. Hoci žalobcovi nevyplýva zo žiadneho rozhodnutia súdu, že je povinný oznámiť matke jeho príchod na stretnutie s maloletým, aj napriek tomu svoj príchod oznámil v nedeľu dňa 26.7.2020 v SMS správe: „Zajtra ráno prosím odovzdanie podľa neodkladného opatrenia.

prázdniny od 9.00 hod. pred Vaším domom. Vďaka“. Keďže žalovaná maloletého na styk nepripravila 27.7.2020, ani 28.7.2020, žalobca aj napriek tomu išiel pred dom žalovanej dňa 29.7.2020. Cesta žalobcu dňa 29.7.2020 bola uskutočnená na stretnutie s maloletým, ale žalovaná styk žalobcovi neumožnila v uvedený deň, pričom cestu žalobca uskutočnil výlučne za účelom stretnutia s maloletým, čo potvrdzuje aj nahlásenie udalosti žalobcom na políciu a tiež podanie trestného oznámenia na žalovanú, čo napokon vyplýva aj z tohto podania založeného v súdnom spise ako dôkaz. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že je možno vyvodit' právny záver, že škoda, ktorá vznikla žalobcovi a ktorá predstavovala vzniknuté náklady na cestu Bratislava - Bojnice a späť vznikla v priamej príčinnej súvislosti s jeho cestou z miesta jeho bydliska do miesta bydliska maloletého, kde sa s maloletým mal stretnúť dňa 29.7.2020. Zavinenie žalovanej spočíva v jej úmyselnom konaní, pretože vedela, že svojím konaním, t. j. neumožnením stretnutia maloletého so žalobcom, poruší právo žalobcu na styk s maloletým a teda porušila právnu povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím. Tieto skutočnosti vyplývajú z SMS komunikácie strán sporu od 26.7.2020 až do 29.7.2020, teda deň, kedy sa mal žalobca stretnúť s maloletým podľa rozhodnutia súdu, ale k tomuto stretnutiu nedošlo, lebo žalovaná maloletého nepripravila a neodovzdala žalobcovi podľa rozhodnutia súdu. Žalovaná nemala objektívny dôvod na to, aby neumožnila žalobcovi stretnutie s maloletým, s jeho synom, pričom jej obranu odôvodňovala tým, že maloletý sa odmieta so žalobcom stretnúť a z dôvodu, že už 28. júla 2020 mu oznámila, že maloletý plakal, bol vystresovaný a mal teplotu, ale na tieto skutočnosti žalovaná žiadne dôkazy v priebehu konania neprodukovala. Žalovaná síce predložila do súdneho spisu potvrdenie od lekárky, avšak uvedené potvrdenie z 23.8.2020 sa týka ochorenia maloletého od 23.8.2020. Hoci toto stretnutie žalobcu s maloletým sa neuskutočnilo, žalovaná žiadne ďalšie alternatívne riešenie, aby sa žalobca stretol so svojím synom nenavrhol. Dokonca mu neumožnila maloletého ani vidieť. Žalovaná neoznámila žalobcovi, aby na stretnutie s maloletým dňa 29.7.2020 nechodil, keď 27.7.2020 už plakal a nemohla ho ani obliecť, a ani 28.7.2020, keď maloletý mal podľa nej teplotu a bol vystresovaný mu neoznámila, aby nechodil na stretnutie dňa 29.7.2020. Z dôvodu, že žalovaná bola pasívna a nekomunikovala so žalobcom a nereagovala primeraným spôsobom na SMS správy žalobcu a neoznámila, aby necestoval, resp. neprišiel za maloletým, lebo takýto dôvod neexistoval. Žalovaná styk žalobcovi s maloletým dňa 29.7.2020 neumožnila a nenavrhol ani náhradný termín.

Súd považuje za podstatné uviesť, že z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 vo veci maloletého, ktorým súd upravil neodkladným opatrením úpravu styku vyplýva, že medzi rodičmi maloletého existovali rozpory, ich negatívne vzťahy sa potom odrazili aj potom na výkone rodičovských práv a povinností k maloletému, pričom v tom čase nebolo ani rozhodnuté o osobnej starostlivosti o maloletého. V tom čase sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie o úprave rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu prebiehalo a aktuálne prebieha, nakoľko nie je ukončené rozvodové konanie strán sporu. Súd mal bezpečne v konaní preukázané, že žalovaná zavinené zmarila stretnutie maloletého so žalobcom dňa 29.7.2020, keď bez relevantného objektívneho dôvodu syna na stretnutie s otcom nepripravila a stretnutie mu neumožnila. O tom, že maloletý mal dňa 29.7.2020 zdravotné problémy, ktoré mu bránili, resp. neumožnili stretnutie so žalobcom, žalovaná nepreukázala a ani to, že maloletý sa odmietol so žalobcom stretnúť.

Žalobca v konaní preukázal všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta jeho bydliska Bratislava do Bojníc do miesta bydliska maloletého dňa 29.7.2020 a späť za účelom realizácie stretnutia žalobcu s maloletým na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia. Žalovaná nepreukázala, že škodu nezavinila. Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

33. Pokiaľ ide o rozsah nákladov žalobcu na cestu vynaloženú na stretnutie s maloletým dňa 29.7.2020, ide o rozsah náhrady škody podľa § 442 Občianskeho zákona. Súd tu posúdil aj účelnosť použitia vlastného motorového vozidla žalobcu, táto bola z dôvodu jednak vzdialenosti z miesta trvalého bydliska žalobcu a maloletého a tiež nízkeho veku dieťaťa dva roky. Z dôvodu aj ochorenia COVID-19, cestovanie individuálnou dopravou bolo bezpečnejšie ako iným spôsobom sa do miesta bydliska maloletého dostať. Žalobca cestoval svojím motorovým vozidlom EVČ: H. XXXXX zn. Volkswagen C. L., ktoré bolo v tom čase v jeho vlastníctve. Cesta Bratislava – Staré Grunty do miesta bydliska maloletého, teda do miesta styku s maloletým Bojnice, Velvárska a späť predstavuje vzdialenosť 372 km v zmysle § 7 ods.1 v spojení s § 7 ods.4 z. č. 283/2002 Z. z. – o cestovných náhradách si žalobca uplatňuje základnú náhradu vo výške 71,80 eur a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 32,80 eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných látok uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu v týždni od 27.7.2020 do 2.8.2020 vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok SR, podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola cena benzínu Natural 95 oktánový v týždni

od 27.7.2020 do 2.8.2020 v sume 1,16 eur/liter; pri spotrebe vozidla 7,6 l/100 km predstavuje výška náhrady za spotrebované pohonné hmoty sumu $372 \text{ km} : 100 \text{ km} = 3,72 \times 7,61 = 28,282 \text{ l}$; $28,282 \times 1,16 \text{ eur}$ predstavuje po zaokrúhlení sumu 32,80 eur). Spolu predstavujú cestovné náhrady sumu 104,60 eur. Súd priznal cestovné náhrady žalobcovi v uvedenej výške, ktoré predstavujú výšku škody, ktorú spôsobila žalovaná.

34. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.1,2 Občianskeho zákona V danom prípade ide o úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 104,60 eur, lebo žalovaná prevzala žalobu dňa 1.8.2022, do omeškania sa dostala dňom 2.8.2022.

35. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

36. Podľa § 145 ods.1 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

37. Podľa § 145 ods.2 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd rozhodnutím vo veci samej.

38. Žalobca zobral žalobu späť čiastočne o úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 104,60 eur od 30.7.2020 do 1.8.2022 a zároveň upravil petit žaloby. Žalobca zobral čiastočne žalobu späť pred prvým pojednávaním, preto súd akceptoval toto späťvzatie a v zmysle citovaných zákonných ustanovení konanie v tejto časti zastavil.

39. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 Civilného sporového poriadku.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu z dôvodu, že podľa názoru súdu pri každom nezrealizovanom styku treba samostatne skúmať zavinenie, tiež príčinný vzťah a konkrétne okolnosti nerealizovania tohto styku. Jednotlivé nerealizované styky prebiehali najmenej od roku 2020 do roku 2023, až napokon žalobca podal návrh na výkon rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 18P 54/2019 z 9.3.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP 20/2020 z 23.6.2020 v časti úpravy styku oprávneného s maloletým dieťaťom a to vo výroku V. tohto rozsudku, lebo iná možnosť na stretnutie s maloletým nebola z dôvodu konania žalovanej. Súd nezistil v danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa nepriznať úspešnému žalobcovi náhradu trov konania. Súd je toho názoru, že podanie žalôb za jednotlivé nerealizované stretnutia s maloletým synom, keď žalovaná porušila právnu povinnosť daná jej vykonateľným súdnym rozhodnutím, nemôže byť zjavným zneužitím práva. S týmto sa stotožnil aj Okresný súd Prievidza v uznesení, ktorým nespojil všetky veci na spoločné konanie (sp. zn. 8C 34/2022). V jednotlivých konaniach je potrebné vykonať dokazovanie, ktoré by bolo obtiažné vykonať na jednom pojednávaní. Žalobca aj žalovaná uvádzajú v týchto sporoch rôzne skutkové tvrdenia, ktoré nie sú totožné. Styk žalobcu s maloletým synom nebol realizovaný až do rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Em 2/2022 zo dňa 17.mája 2023, na ktorý súd poukazuje. Súd z týchto dôvodov náhradu trov konania žalobcovi priznal v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v troch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.